

**QUINZE PREGUNTES CLAU PER ENTENDRE LA SITUACIÓ D'EMERGÈNCIA DE LES
PERSONES REFUGIADES EN EUROPA**

1-¿Què és el dret d'asil?

El dret d'asil és un dret humà contingut a la Declaració Universal de Drets Humans de 1948 i desenvolupat en la Convenció de Ginebra de 1951 i el seu Protocol (Protocol de Nova York de 1967) i altres tractats internacionals i regionals en la matèria com la Carta Europea de Drets Fonamentals. L'Estat espanyol ho reconeix en la seva Constitució i ho regula a través de la seva Llei d'Asil - Llei 12/2009.

El Dret d'asil és el dret de tota persona a buscar protecció fora del seu país d'origen o de residència habitual i gaudir d'ella en cas de tenir fundats temors de ser perseguida per motius de raça, religió, nacionalitat, opinió política o pertinença a un determinat grup social. La persecució per motius de gènere, inclosa aquella motivada per la preferència sexual i la identitat de gènere, estan incloses en les causes de persecució que reconeix aquest dret.

2- Quines són les principals obligacions que estableixen els tractats internacionals i europeus?

Espanya i els països de la Unió Europea han signat les convencions i tractats que els obliguen a acollir i brindar una adequada protecció a les persones mereixedores de protecció internacional.

- ✓ L'article 14. 1 de la Declaració Universal de Drets Humans estableix que en cas de persecució tota persona té dret a buscar asil i a gaudir d'ell, a qualsevol país.
- ✓ L'Article 33.1 de la Convenció de Ginebra, l'article 3 del Conveni Europeu de Drets Humans i l'article 19 de la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea recullen el principi de no devolució, pedra angular i garantia del dret d'asil. Aquest principi implica la prohibició per part dels Estats d'expulsar o retornar a una persona al territori de qualsevol país en el qual la seva vida o la seva llibertat es

trobin amenaçades, o en el qual pogués sofrir tortura, tractes inhumans o degradants o altres greus violacions dels seus drets humans.

- ✓ La Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea en el seu article 18 garanteix el dret d'asil dins del “respecte de les normes de la Convenció de Ginebra de 28 de juliol de 1951 i del Protocol de 31 de gener de 1967 sobre l'Estatut dels Refugiats i de conformitat amb el Tractat de la Unió Europea i amb el Tractat de Funcionament de la Unió Europea”.

3- Per què les persones refugiades es veuen obligades a fugir?

Les persones refugiades es veuen obligades a fugir perquè les seves vides corren un greu perill i necessiten protecció.

En l'actualitat, més de 60 milions de persones viuen lluny de les seves llars a causa de la persecució, la violència i la vulneració dels drets humans. Assistim al major èxode de persones refugiades des de la Segona Guerra Mundial.

En els últims anys, s'han intensificat els conflictes i la persecució al llarg del món, sent Orient Pròxim juntament amb el Nord d'Àfrica, les regions amb major inestabilitat i major desplaçament forçat.

No estem davant una situació d'emergència puntual. El context geopolític actual i el caràcter durador dels conflictes i de les situacions de violència requereixen l'engegada de solucions duradores i sostenibles per a les persones que busquen protecció internacional. Al mateix temps, és necessari abordar les causes que provoquen els desplaçaments forçats.

4- D'on fugen les persones refugiades i on estan arribant?

Segons dades de l'ACNUR més de la meitat de les persones refugiades al món (53%) procedeixen de tres països: Síria, Afganistan i Somàlia.

Europa no és ni molt menys la principal destinació de les persones refugiades. El 86% de les persones refugiades al món són acollides als països més empobrits. Els principals països d'acollida són Turquia, Pakistan i Líban, Iran, Etiòpia i Jordània.

Per posar un exemple, dels més de 4 milions de refugiats sirians, 1,9 milions es troben a Turquia, 1,1 milions estan a Líban, 250 mil a l'Iraq, 630 mil a Jordània i 150 mil a Egipte. Són països que tenen un PIB fins a 30 vegades inferior al d'Espanya.

5-Síria, principal país d'origen de persones refugiades?

Síria és el primer país d'origen de les persones refugiades al món. El conflicte sirianès amb més de quatre anys de durada ja ha originat més de quatre milions de persones refugiades i sis milions i mig de desplaçades internes. Durant 2014, lluny d'apropar-se a la seva fi, la guerra civil es va empitjorar i organitzacions internacionals denuncien des del terreny que totes les parts duen a terme arrests i detencions arbitràries, tortures, execucions sumàries, destrucció de barris complets, ús d'armes químiques i incendiàries i imposició de restriccions arbitràries, especialment a dones i nenes. La veritable víctima d'aquest conflicte és la població civil. Segons dades d'Amnistia Internacional, almenys 190.000 persones han mort des de l'inici del conflicte i més de 10 milions es troben en necessitat d'ajuda urgent. Aquesta situació afecta greument a la infància: 5,6 milions de nens pateixen a Síria situacions extremes de pobresa d'acord amb dades d'Unicef.

6 - Quina és la resposta de la Unió Europea i què està passant a les fronteres europees?

La Unió Europea, lluny de facilitar l'accés a la protecció internacional a persones refugiades que es troben en països d'origen i trànsit, ha centrat tots els seus esforços a impedir l'arribada d'aquestes persones a les fronteres europees prioritant el seu reforç, el seu control així com l'externalització de les mateixes per sobre dels drets humans i del dret d'asil. En els últims anys hem vist com s'han construït murs i tanques a les fronteres exteriors i s'ha desplaçat la gestió i el control de fronteres a països tercers (com el Marroc, Turquia i Macedònia). Tot això, amb la finalitat d'impedir costi el que costi la seva arribada, deixant-les atrapades en països on les seves vides corren greu perill i

on no es respecten els seus drets humans ni se'ls garanteix una adequada protecció internacional.

Enfront de la violència i la persecució i davant la falta de vies legals i segures per obtenir protecció (com la possibilitat de sol·licitar asil en Consolats i Ambaixades, visats humanitaris...) les persones refugiades es veuen obligades a emprendre perilloses rutes per arribar a un país europeu que els asseguri una adequada protecció. Moltes d'elles perden la seva vida en el mar Mediterrani, que s'ha convertit en la ruta perillosa del món on més de 25.000 persones migrants i refugiades han perdut la vida en els últims 15 anys, prop de 2.800 solament en 2015. D'altra banda, els que aconsegueixen arribar a Europa veuen com lluny d'obtenir la protecció i l'acolliment a la qual tenen dret, els països europeus són incapaços de complir amb els seus compromisos amb el dret d'asil i les persones refugiades i segueixen immersos en reunions eternes mentre milers de vides s'ofeguen de forma impune en el mar.

7- La majoria de les persones que estan arribant a Europa són persones refugiades?

La majoria de les persones que estan arribant als països frontera exterior de la Unió Europea són persones mereixedores de protecció internacional que provenen de països en conflicte com Síria, Eritrea i Afganistan.

Les últimes dades disponibles assenyalen que en el que portem d'any han arribat més 430.000 persones migrants i refugiades a Europa a través de la ruta del Mediterrani, la majoria d'elles a Grècia (309.356, aproximadament el 70% de totes les arribades de 2015) i a Itàlia (121.139) ¹. Més del 80%² són potencials refugiades. En els últims mesos la ruta més utilitzada és la de Centreeuropa (Macedònia, Sèrbia, Hongria) cap al nord d'Europa, amb Alemanya com a destinació final.

Conflictes bèl·lics, violència generalitzada, persecució, tortures, abusos sexuals....són motius de persecució de les persones en països d'origen i trànsit

¹ <https://www.iom.int/es/news/llegadas-de-migrantes-y-refugiados-por-mar-superan-record-de-430000>

² <http://data.unhcr.org/mediterranean/regional.php>

que motiven desplaçaments forçats per sol·licitar protecció internacional en un país segur.

És necessari que no es confonguin els motius de persecució que fonamenten la necessitat de protecció internacional amb altres vulneracions de drets que són origen dels moviments migratoris per motius econòmics, les quals també mereixen un tractament sota la perspectiva dels Drets Humans però a les quals no s'aplica la normativa internacional i europea d'asil.

8- Quins són les principals rutes, quin és el paper de les màfies i la raó del seu enfortiment?

Quan la teva vida corre perill, no hi ha temps per a preparatius. Cal fugir, posar la teva vida i la dels teus fora de perill. Les persones refugiades no tenen més opció que triar entre la tomba o la maleta.

Les rutes cap a Europa s'han anat modificant en funció dels controls fronterers i l'origen dels desplaçaments. La ruta Oest-Mediterrània, que travessa el Marroc i Mauritània, constituïda pel pas marítim del nord d'Àfrica a la Península Ibèrica, així com la ruta terrestre a través de Ceuta i Melilla, actualment no és una de les principals rutes a causa del reforç de fronteres i als dispositius de control existents. La ruta del Mediterrani Central, que passa per Líbia cap a Itàlia, i la del Mediterrani Oriental són actualment les més utilitzades, sobretot aquesta última que es defineix com el pas utilitzat creuant des de Turquia a la Unió Europea a través de Grècia, el sud de Bulgària o Xipre. La descomposició de l'Estat Libi va obrir aquesta via, que és la més perillosa. Aquesta ruta és utilitzada principalment per la població subsahariana encara que també per la població siriana des de Turquia.

La inexistència de vies legals segures per obtenir protecció obliga a les persones refugiades a arriscar les seves vides en aquestes rutes recurrent a les màfies. L'Agència Europea per a la gestió de fronteres - Frontex assenyala que les principals xarxes de contraban de persones operen a Turquia, a Istanbul, Izmir, Edirne i Ankara. Les dades són confuses i contradictòries però

diferents fonts calculen que viatjar suposa una quantitat entre els 3000 i els 5000 euros.

Per més murs i tanques que es construeixin, les persones refugiades seguiran buscant la manera d'arribar a un país segur per salvar les seves vides. La Unió Europea no pot posar-les en risc. És el propi sistema d'enfortiment de fronteres europees el que està obligant a les persones refugiades a recórrer a les màfies, reforçant el seu paper i posant la seva vida en greu perill.

9- On queda l'Europa de la solidaritat i els drets humans?

Fins al moment la resposta donada per la Unió Europea ha estat completament insuficient, descordinada i insolidària.

La situació actual identificada com a “crisi dels refugiats” és, en realitat, la crisi de l'Europa dels valors. S'ha intentat “impermeabilitzar” la frontera, en contra dels compromisos internacionals dels drets humans i del dret d'asil; però és impossible contenir l'horror produït per la guerra i la fugida de la població davant la mort, la repressió i la vulneració sistemàtica dels drets humans. Al mateix temps la Unió Europea no està garantint un acolliment i protecció dignes a les persones que es troben en països europeus com Grècia, Itàlia o Hongria, que es troben completament desbordats per l'increment d'arribades i la limitada capacitat instal·lada per a la recepció i acolliment de persones.

La solidaritat dels països europeus, el respecte del dret d'asil i els drets humans i la consecució d'un sistema europeu comú d'asil semblen cada vegada més inassolibles.

Els països de la UE no estan actuant sobre la base dels tractats internacionals i europeus ni en coherència amb els valors fundacionals de la Unió Europea de solidaritat i respecte dels drets humans.

La Unió Europea que apareix avui davant els nostres ulls és l'Europa Fortalesa, insolidària i totalment incapaç de fer complir als Estats que la componen allò que van acceptar i que per tant, els obliga.

10- En què consisteixen les quotes d'acollida de persones refugiades? Quin és la posició d'Espanya?

La Comissió Europea, en resposta a la greu crisi humanitària en el Mediterrani, ha elaborat una proposta de quotes per a l'acollida de les persones refugiades establint dos tipus: quotes de reubicació i quotes de reassentament. Les quotes de reubicació s'apliquen a persones refugiades que ja han aconseguit arribar a països europeus com Itàlia, Grècia o Hongria, mentre que les quotes de reassentament es refereixen a persones refugiades que es troben principalment en els camps de refugiats dels països limítrofs als del país en conflicte o al mateix país de conflicte.

Al maig de 2015 es va llançar una primera proposta per part de la Comissió Europea per a la reubicació de 40.000 persones que ja es troben a Grècia i Itàlia. Després de diversos mesos de reunions en les quals els líders europeus han "regatejat" el nombre de persones refugiades a les quals acollir, el 14 de setembre de 2015 es va adoptar la decisió formal d'acollir a 40.000 persones en un període de dos anys.

El 9 de setembre 2015 la Comissió va llançar una nova proposta de reubicació de 120.000 persones afegint també a Hongria com a país de procedència. Aquesta proposta està pendent de decisió posat que en la cimera extraordinària de Ministres de Justícia i Interior no es va arribar a un acord. Pel que fa al reassentament, la Comissió va proposar una quota de 20.000 persones. Aquesta proposta està pendent de discussió.

Tenint en compte que aquestes discussions van començar al maig i que en el que portem d'any ja són més de 400.000 persones les que han arribat als països de frontera exterior d'Europa, resulta irrisori que els Estats Europeus hagin trigat mesos a donar resposta a 40.000,mostrant durant el procés d'una insolidaritat sense precedents.

Pel que fa a la postura d'Espanya, fins al mes de setembre de 2015, el govern s'ha mostrat reticent a assumir la quota de reubicació proposada per la Comissió mostrant la seva cara més insolidària en les negociacions tant amb la

resta dels països europeus com amb les persones refugiades. Mentre altres països com França o Alemanya van acceptar i fins i tot van reforçar la proposta de mínims, Espanya la va rebutjar anunciant acollir a menys de les persones refugiades que li proposava la Comissió Europea.

No obstant això, a principis de setembre el govern espanyol va donar un gir en el discurs mostrant-se favorable a les propostes de reubicació llançades per la Comissió, encara que sense acabar de concretar una xifra i evitant el debat de l'obligatorietat.

La pressió de les organitzacions socials i de l'opinió pública, indignada davant la crisi humanitària, així com l'anunci de la creació de la xarxa de ciutats refugi, han tingut efecte determinant en l'evolució de la postura del Govern que ha començat a donar passos per organitzar l'acolliment.

11 Existeixen alternatives a l'actuació de la UE i mecanismes legals perquè les persones refugiades arribin sense posar en perill les seves vides?

Davant la situació que estem vivint en el Mediterrani i a les fronteres de la UE, els Estats membre no han estat capaços de donar una resposta coordinada, planificada i solidària. Debaten el repartiment a través d'un sistema de quotes de reubicació i reassentament de persones sol·licitants de protecció internacional que la urgent realitat ja ha deixat obsolet i que ha impulsat que la UE iniciï de nou el debat per augmentar el nombre d'aquestes quotes. Mentrestant milers de persones continuen perdent la seva vida en el mar.

La Unió Europea ha d'engegar de forma immediata les següents mesures:

- Desenvolupar una nova política d'asil i immigració europea en la qual es prioritzin els Drets Humans, en coherència amb els valors fundacionals de la UE. És urgent un canvi d'enfocament en aquestes polítiques, l'únic enfocament de les quals actualment és la seguretat i el control de les fronteres.
- Respondre de manera immediata a una necessitat urgent: és necessari que els Estats Europeus abandonin les seves discussions eternes i arribin a un acord urgent amb un enfocament comú per a l'acolliment de les persones que

ja es troben en països de la Unió Europea desbordats en les seves capacitats. Tot això, tenint en compte les xifres reals d'arribades (400.000 persones en el que portem d'any). A més a més, és necessària l'aprovació d'un mecanisme permanent que permeti actuar de forma àgil, coordinada i solidària en futures situacions d'emergència.

- Engregar una operació de rescat i salvament en el Mediterrani, amb un mandat humanitari clar, que compti amb mitjans suficients per complir amb el deure socorro i que inclogui mecanismes per assegurar la possible sol·licitud d'asil en frontera.

- Habilitar vies legals i segures que garanteixin l'accés de les persones refugiades, creant corredors humanitaris que parteixin d'enclavaments anteriors als punts de partida de la ruta del Mediterrani Central o Oriental, evitant que hagin d'emprendre travessies mortals per obtenir protecció en un país segur.

• Reforçar els programes de reassentament en coherència amb el nombre de refugiats, amb un repartiment equitatiu i solidari entre tots els estats

Cal reforçar, en coherència amb el nombre de refugiats existent, els programes de reassentament.

• Han de concedir-se visats humanitaris i eliminar l'exigència de visat de trànsit per a aquelles persones que procedeixen de zones en conflicte.

• De la mateixa manera, garantir la possibilitat de demanar asil en ambaixades i consolats als països d'origen i trànsit

• Activar polítiques de concessió de visats humanitaris

- Activar i que es faci efectiva la Directiva Europea de Protecció Temporal en vigor des de 2001 i nascuda per donar resposta precisament a aquestes emergències humanitàries, activant el mecanisme contemplat per fer front a emergències humanitàries.

- Abordar les causes que provoquen aquests èxodes i desplaçaments forçats actuant als països d'origen i de trànsit.

12- Quines necessitats té una persona refugiada en arribar a un país?

Després de la fugida, la migració forçada que en ocasions dura mesos i fins i tot anys, el trànsit per diversos països fins aconseguir un país on hi hagi garanties d'aconseguir la protecció que necessiten una persona refugiada o en cerca de protecció internacional, aquesta té una necessitat urgent de cobrir necessitats bàsiques com l'alimentació, allotjament, serveis de sanitat, vestimenta, normalment cobertes pels serveis públics que s'emmarquen en el sistema d'acollida existent. A més a més, existeixen necessitats d'atenció psicològica derivades de la persecució, la violència i dificultats viscudes en el lloc d'origen i/o en el trajecte de fugida. Concorren necessitats d'assistència jurídica per a l'accés al procediment de sol·licitud d'asil i el seguiment del procés fins al reconeixement del dret; així com la garantia de la seva permanència legal al país d'acollida. L'elaboració d'itineraris integrals d'inserció per posar a disposició les eines necessàries per a l'aprenentatge de l'idioma, formació, acompanyament en l'accés a formes de consecució de mitjans de vida, etc. és fonamental.

Per tot això, és necessari que les persones acollides disposin d'una xarxa d'atenció social especialitzada i amb coneixement en aquesta matèria que generin un procés de treball conjunt orientat a la consecució de solucions duradores a la situació de desplaçament forçat.

13- Com és l'acollida de les persones refugiades? Quin treball s'està realitzant ja i què seria necessari fer?

Les persones refugiades i en cerca de protecció internacional, que han vist els seus drets humans violats, es troben en una situació d'alta vulnerabilitat que requereix d'una acollida i atenció especialitzada i individualitzada que abordi les seves necessitats des d'un enfocament integral, superant per tant la resposta d'habitatge i de necessitats bàsiques i incorporant l'atenció psicològica, jurídica, formativa, entre d'altres.

A Espanya existeix des de fa dècades una Xarxa Estatal d'Acollida que

engloba:

- Els quatre Centres d'Acollida de Refugiats (CAR)- dos a Madrid (Alcobendas i Vallecas), Sevilla i València (Mislata), dependents del Ministeri d'Interior i destinats a sol·licitants i beneficiaris de protecció internacional.
- Els dos Centres d'Estada Temporal d'Immigrants - CETI (a Ceuta i Melilla) dependents del Ministeri d'Interior i destinats a sol·licitants, beneficiaris de protecció internacional i persones migrants que accedeixen de forma irregular a aquestes ciutats.
- Altres dispositius d'acollida dependents del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social- MEYSS, gestionat per entitats i ONG especialitzades en Asil: CEAR, ACCEM i Creu Roja.

Això comprèn:

- Allotjament temporal.
- Informació i assessorament legal sobre nova situació.
- Orientació per a la seva incorporació al sistema educatiu, sanitari i social.
- Atenció psicològica.
- Atenció social especialitzada i gestió d'ajudes econòmiques complementàries.
- Desenvolupament de cursos per a aprenentatge de la llengua i d'habilitats socials bàsiques.
- Orientació i intermediació per a la formació professional i inserció laboral.
- Activitats ocupacionals i d'oci i temps lliure.

És important que en l'atenció a persones refugiades i en cerca de protecció internacional no construïm de zero sinó que partim de l'existent i no creiem sistemes paral·lels que per la urgència del moment aprofundeixin en la situació de vulnerabilitat de les persones. El sistema d'acollida espanyol té una enorme experiència atresorada pels serveis públics que treballen en matèria d'asil, les organitzacions socials i les persones que treballen en aquest àmbit – de forma remunerada i voluntària – amb coneixement, competències i habilitats específiques en aquest terreny. Aquesta xarxa té capacitat per donar resposta tècnica i organitzativa a aquesta situació, pel que ha de dotar-se amb recursos adequats a través dels pressupostos europeus i dels governs dels Estats

membre (inclòs l'Espanyol) per enfrontar-se a alguna cosa que succeeix des de fa molts anys però que en aquest moment ha cobrat una dimensió extraordinària, de manera que sigui possible l'ampliació dels programes ja existents.

A més a més, no podem oblidar la necessitat de sensibilitzar, entendre i prendre consciència sobre que és el desplaçament forçat al món, el seu origen i causes, dimensió i eines per abordar l'atenció a persones que es troben en cerca de protecció internacional i entendre l'especificitat de les seves necessitats quan arriben al país d'acollida.

14- Quines iniciatives socials s'estan impulsant?

Davant la ineficàcia de l'acceptació de les decisions europees per part dels Estats membre i la falta de voluntat política per part dels governs a assumir la seva responsabilitat internacional, ha cobrat impuls la iniciativa de governs locals acompanyada, al seu torn, per un impuls de solidaritat ciutadana sense precedents.

L'impacte generat per algunes imatges en els mitjans de comunicació, han estat un revulsiu perquè les persones reaccionessin amb una onada de solidaritat ciutadana que ha donat lloc a nombroses iniciatives molt relacionades amb la posada a la disposició d'allotjament i donacions d'aliments, roba, medicaments i utensilis de primera necessitat.

La sensibilització i participació de la ciutadania en general i les propostes dels municipis han estat decisives per demostrar que la societat demanda donar resposta de justícia a les persones refugiades i al compliment de les obligacions del Govern i com a resposta a les postures xenòfobes, pressionant als responsables polítics a no mirar a un altre costat. Esperem que aquesta solidaritat, moltes vegades denominada solidaritat en calent, es mantingui de forma sostinguda i enfortida.

Hem de fugir de l'assistencialisme i articular respostes conjuntes des de les administracions, les organitzacions socials i la ciutadania compromesa. La resposta estarà orientada a afavorir una atenció integral i fomentar l'autonomia

de les persones refugiades i es buscaran models d'acció social inclusius que permetin coordinar la resposta.

A tot l'Estat ja hi ha desenes d'Ajuntaments i Corporacions locals que s'han declarat "Ciutats Refugi" com a aposta de ciutats inclusives i disposades a recolzar el procés d'acolliment de les persones refugiades.

15- Quina és la millor forma de col·laborar en aquesta situació?

És necessari articular vies per a la participació de la ciutadania de manera organitzada i coordinada, assegurant una metodologia de treball que garanteixi la dignitat, el benestar i l'autonomia de les persones refugiades i que evitin, alhora, que es generi descoratjament o decepció dels ciutadans i ciutadanes per no poder canalitzar el seu desig de donar una resposta solidària a la situació d'aquestes persones.

Des de la CCAR i CEAR, hem elaborat un Decàleg per a la solidaritat amb les persones refugiades amb l'objectiu de reflexionar sobre la participació de la ciutadania de manera organitzada i coordinat per assegurar una resposta col·lectiva que assegurï la dignitat, integralitat i l'autonomia de les persones refugiades.

<http://www.ccar.cat/decaleg-per-a-la-solidaritat-amb-les-persones-refugiades/>

Al mateix temps proposem les següents vies de col·laboració:

- Si vols col·laborar fent-te soci o amb una donació puntual, pots visitar el següent enllaç: www.ccar.cat/colabora o fer un donatiu per transferència al nostre compte ES38 2100 0429 6102 0023 1954
- Si vols formar part de l'equip de persones voluntàries en la CCAR, pots contactar en: <http://www.ccar.cat/colabora/fer-se-voluntari/>
- Si vols col·laborar amb un altre tipus d'ajuda, et suggerim que contactis en primer lloc amb l'Ajuntament o Corporació local més propera, ja que són ells els qui articularan la recepció de recursos per a les fases d'acollida i suport a les persones refugiades que arribin. D'aquí, els recursos seran posats a la disposició de l'Oficina de Coordinació Municipal d'Ajuda al Refugiat de la FEMP (Federació Espanyola de Municipis i Províncies) que serà qui centralitzi i

coordini aquest tipus de recursos amb els Ajuntaments.

-Pots trobar més informació sobre el treball de CCAR al web www.ccar.cat i les formes de col·laboració en les diferents oficines de CEAR a Espanya als següents enllaços: a Madrid, València, Canàries, Andalusia: www.pear.es i a Euskadi www.pear-euskadi.org

T'animem també a conèixer i signar la campanya #UERfanos" No permetis que l'Europa dels valors s'enfonsi en el Mediterrani" i donar-li difusió entre els teus contactes. (<http://www.uerfanos.org/>)

